Р Е Ш Е Н И Е
№ 3079

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 23 състав,** в публично заседание на 14.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **9334** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.54, ал.1 от ЗКИР, вр.§ 4, ал.1, т.2 от ДР на ЗКИР и е по реда на Глава десета, раздел I чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Н. М.-Д. срещу Заповед №РД-09-02/04.01.2007 г., издадена от кмета на район ”П.“- СО, с която на основание чл.134, ал.2, т.2 и т.8 от ЗУТ, § 4, ал.1 и ал.2 от ПЗР на ЗКИР е одобрено попълване на кадастралната основа с ПИ 1538 и 1539, кв.79 по плана на [населено място]-Н.-север по кафявите линии, цифри и букви А. ОПРА; А.` и изменение на ПИ 36, съгласно приложената към заповедта скица, в частта с която се засяга собствения й имот с идентификатор по КК-35239.6102.1412.

Релевираните с жалбата основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Конкретните фактически твърдения в подкрепа на наведените основания са, че жалбоподателката не е била уведомена за започналото административното производство за поправка на кадастъра, след като е заинтересовано лице в това производство. Не й била съобщена и оспорената заповед. С така изложените правни доводи и фактически твърдения се иска АС-София град да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед и да присъди разноските за производството.

В о.с.з. пред Административен съд-София град, жалбоподателят се представлява от адв.В., която поддържа жалбата и моли за уважаването й.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни /ЗС/- А. М. Т., Л. Н. Н., Л. Н. Н. и В. А. Н. се представляват от назначения им съда особен представител-адв.Т. П., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето й.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорената заповед.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по молба от 29.11.2006 г. на В. А. Н. и Н. Д. Н. /починал на 05.08.2012 г., чиито наследници са ЗС- А. М. Т., Л. Н. Н., Л. Н. Н./, чрез пълномощника им-адв.Е. Г. Н., за попълване на ПИ №1538 и 1539 от кад.лист №Г-3-8-Б и Г-3-8-Г по плана на [населено място]-пл.район VIII-7 /л.64 от досието на делото/. Към молбата са приложени Решение № 3 от 19.04.2006 г. на ОСЗГ-П. /л. 65-66), с което на наследниците на Е. А. Н., А. С. Н. и Д. С. Н. е възстановен имот от 6.653 дка в землището на [населено място], местността „К.", представляващ бивш имот пл. № 37 от кв. 79 и 16; Удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ /л. 72/, въз основа на което е постановено Решение № 3 от 19.04.2006 г. В удостоверението е описано състоянието на имот пл. № 37. Записано е, че 96 кв.м от имота попадат в имот пл. № 1412; Удостоверения за наследници.

По молбата и приложените към нея документи е съставен Констативен акт за непълноти и грешки /л.76/, който е подписан от пълномощника на заявителите, а за заинтересовани страни е положен един подпис /без данни за лицето, което го е положило/, като до него е отразено: “Общинска собственост“. Въз основа на КА и скицата-проект към него е издадена оспорената в пределите на настоящото съдебно производство заповед.

По преписката няма данни, заповедта да е била съобщена от издалия е административен орган-кмета на район „П.“-СО на жалбоподателката Д. М.-Д. , в каквато насока са й нейните твърдения.

С нотариален акт № 65, том X, дело № 2135 от 01.10.1992 г. /л.27 от досието на делото/, К. Ц. М., Н. С. М. и С. С. Н. са признати за собственици на неурегулирано дворно място с площ 7 200 кв.м, съставляващо имот пл. №№ 38 и 599 от кадастрален лист Г-3-8-Б и Г-3-8-Г по плана на [населено място], С., м. „К."

Въз основа на утвърдена по гр.дело №12207/1994 г. по описа на СРС съдебна спогодба /л.21-л.22/, С. Н. М., Д. Н. М.-Д. и К. П. М. получават в дял 2 450 кв.м, представляващи северната част от имот пл. № 1304, кадастрални листове Г-3-8-Б и Г-3-8-Г.

След съдебната спогодба, за поставения в техен дял имот, С. Н. М., Д. Н. М.-Д. и К. П. М. са сключили договор за доброволна делба от 18.08.1999 г., вписан в книгите за вписване 1999 г., т.XI, №28, вх.рег.№20117, в съответствие с който жалбоподателаката Д. М.-Д. е собственик на дял първи от скицата-предложение за разделяне на имот пл.№1304, кадастрални листове № Г:3-8-Б по неодобрения кадастрален план на [населено място], с площ от 1225 кв.м., при граници:път, фабрика „П.“, братя Н., В. и дял 2 от делбения имот.

От приетото и неоспорено от страните заключение по допуснатата и

извършена СТЕ се установява, че имотът, описан в договора за доброволна делба от 18.08 1999 г. е нанесен в неодобрения кадастрален план на [населено място], видно и от приложени скици на имота, издадени съответно на 15.10.1999 г. и 16.03.2001 г. от Столична община - ОП „Софийски кадастър" /л.24 и л.44/ и представляващи копие от неодобрения кадастрален план. Частта от имот пл. № 1304, получена в дял от Д. Н. М.-Д. е нанесена в неодобрения кадастрален план на [населено място] с пл. № 1412. Действащият регулационен план за територията, в която попада имотът, е одобрен със Заповед № 1874/13.07.1966 г. на заместник-министъра на Министерство на архитектурата и благоустройството /Приложение 1 към заключението/. В кадастралната основа на този план са нанесени имоти пл. №№ 38 и 599, описани в Нотариален акт № 65, том Х, дело № 2135 от 01.10.1992 г. Полученият от Д. Н. М.-Д. в дял част от имот пл. № 1304 от неодобрения кадастрален план, не е попълван в кадастралната основа на действащия регулационен план от 1966 г. Имот пл. № 1304 от неодобрения кадастрален план и съответно обособеният от неговата площ имот пл. № 1412 се застъпват с имот пл. № 37, нанесен в кадастралната основа на регулационния план. С обжалваната Заповед № РД-09-02/04.01.2007 г., в кадастралната основа на регулационния план, с пл. №№ 1538 и 1539 се попълва възстановения с Решение № 3 от 19.04.2006 г. на ЗС в съдебното проиводство имот. С попълването на имот пл. № 1538 не се изменя границата между имоти пл. №№ 37 и 38 от кадастралната основа на регулационния план. По делото е приложена графичната част към попълването /л. 77/ и скица-проект /стр. 75/ с координати на върховете на проектен имот пл. № 1538. На скицата-проект са показани и имотите от неодобрения кадастрален план на [населено място]. Върху копие от скицата-проект е показана частта на застъпване на попълвания имот пл. № 1538 с имота на жалбоподателката /Приложение 2/. Имотът на жалбоподателката, представляващ имот пл. № 1412 от неодобрения кадастрален план на [населено място], кадастрален лист Г-3-8-Б се засяга от попълвания с обжалваната Заповед № РД-09-02/04.01.2007 г. имот пл. № 1538. Имотът, описан в нотариален акт № 65, том Х, дело № 2135 от 01.10.1992 г., нанесен с пл. № 38 в кадастралната основа на регулационния план, част от който е получен в дял от жалбоподателката, не се засяга от попълвания с обжалваната Заповед № РД-09-02/04.01.2007 г. имот пл. №1538.

От Решение №5239/26.07. 2013 г., постановено по дело №2979/2011 г. на АССГ /л.36-л.37/ е видно, че със Заповед №РД-18-77/21.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК са били одобрени КК и КР за землището на [населено място], район „П.“. Заповедта е била оспорена от жалбоподателя в настоящото производство, в частта й относно границата между ПИ с идентификатор 35239.6102.1412 и ПИ с идентификатор 35239.6102.1538, с доводи, че тази граница не следва да бъде нанасяна в съответствие Заповед №РД-09-02/04.01.2007 г. на кмета на район „П.“-СО /оспорена в настоящото съдебно производство/, с която имот пл.№1538 е бил попълнен в кадастралната основа, тъй като същата, като несъобщена на жалбоподателката не е влязла в сила. С решението АССГ, II о., 28-ми състав е отхвърлил жалбата, като е приел, че възражението, че Заповед №РД-09-02/04.01.2007 г. не е влязла в сила, не задължава изп.директор на АГКК да извърши преценка за това. Ако заповедта не е влязла в сила, жалбоподателката може да я оспори в отделно съдебно производство, което ще е основание за спиране на производството по оспорване на заповедта за одобряване на КК и КР или респ. изхода от същото, при евентуална отмяна на заповедта за попълване на кадастъра, ще е основание да се иска изменение на КК.

Решението е оставено в сила с Решение №3398/11.03.2014 г., постановено по адм. дело №14581/2013 г. по описа на Върховен административен съд.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред, от лице с правен интерес. Липсата на надлежно съобщаване от органа-издател на акта, препятства поставянето на началото на преклузивния 14-дневен срок за оспорването й и жалбата следва да се приеме за подадена в срок. Съгласно трайната съдебна практика, невръчването на административния акт съгласно изискванията на закона, респ. неудостоверяването на датата, от която започва да тече срокът за обжалване, се тълкува в полза на страната Съобщаването на административния акт е строго формален акт, който цели запознаване със съдържанието му на гражданите - адресати или засегнати от акта. /В този смисъл Определение №3493/12.03.2012 г. по адм.дело №820/2012 г.на ВАС/.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Към датата на подаване на искането за попълване на кадастъра-29.11.2006 г. и на постановяване на оспорената заповед- 04.01.2007 г., правилното правно основание за издаване на поискания индивидуален административен акт е чл.53 от ЗКИР, а компетентността на органа е уредена в § 4, ал.1, т.2 от ПЗР на ЗКИР, тъй като се попълва кадастър, изработен по отменени специални закони, а не по реда на ЗКИР.

Съгласно чл.53, ал.3 от ЗКИР непълнотите и грешките се установяват на самото място от службата по кадастъра с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите лица по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗКИР-собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, чиито права се засягат от изменението, а това са лицата, които са носители на вещни права върху нанасяните/поправяните/ имоти или върху имоти, непосредствено съседни на тях.

По делото са налице безспорни доказателства, легитимиращи жалбоподателката като собственик на имота, който е съседен и в който частично попада единия от нанасяните нови имоти, а именно имот пл.№1538, поради което и тя е пряко засегната от изменението, одобрено с процесната заповед и процесуално легитимирана да я оспори. Едновременно с това, качеството й на заинтересовано лице, предпоставя и необходимостта да подпише Акта за непълноти и грешки /А./, съгласно чл.53, ал.3 от ЗКИР, за да е налице законосъобразно издаване на положителен за изменението на кадастъра акт, което в конкретния случай не е налице. Независимо, че по делото няма данни А. да е предявяван за подпис на жалбоподателката, при наличие на категорично изразеното с жалбата й до съда несъгласие с одобреното изменение, засягащо собствения й имот, изпълнението на тази процедура е излишно. Налице е спор за материалното право за собственост между нея и лицата, легитимиращи се като собственици на основание реституиран по реда на ЗСПЗЗ имот с Решение № 3 от 19.04.2006 г. на ОСЗГ-П., който е пречка за допълването на кадастралната основа до решаването на този спор по съдебен ред.

С оглед на горе изложеното, заповедта, в оспорената й част, като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

На основание чл.143, ал.1 от АПК, искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски до постановяването на разпореждането от 13.12.2013 г. по чл.83, ал.2 от ГПК, вр.чл.144 от АПК /л.56/ е основателно и следва да бъде

уважено за сумата в размер общо на 90 лева, от които 80 лева заплатено възнаграждение за адвокат и 10 лева д.т. за жалба срещу административен акт.
На основание чл.78, ал.6 от ГПК, вр.чл.144 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Административен съд-София град заплатената от бюджета на съда, след освобождаването на жалбоподателката от разноски за производството,сумата общо в размер на 350 лева, от които 200 лева-възнаграждение за вещо лице и 150 лева-вазнаграждение за особен представител на заинтересованите страни
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл.трето и чл.54, ал.2, изр.второ от ЗКИР Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Н. М.-Д., Заповед №РД-09-02/04.01.2007 г., издадена от кмета на район ”П.“- СО, В ЧАСТТА, с която е одобрено попълване на кадастралната основа с ПИ 1538, кв.79 по плана на [населено място]-Н.-север.
ОСЪЖДА Столична община- район „П.“ да заплати на Д. Н. М.-Д., [ЕГН] сумата в размер на 90 /деветдесет/ лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.
ОСЪЖДА Столична община- район „П.“ да заплати по сметка на Административен съд-София град сумата в размер на 350 лева, заплатена от бюджета на съда.
Решението е постановено с участието на заинтересованите страни: А. М. Т., Л. Н. Н., Л. Н. Н. и В. А. Н..
Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК, като за ЗС се съобщи чрез назначения им от съда особен представител- адв.Т. Р..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: